

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.12.1967, sp. zn. 6 Cz 50/67, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.50.1967.1

Číslo: 48/1968

Právní věta:

Jestliže pracovník nenastoupí po ukončení náhradní doby pobírání nemocenského do zaměstnání a přejde do důchodu, započte se náhradní doba v preferované pracovní kategorii, ze které získal nárok na nemocenské.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.12.1967

Spisová značka: 6 Cz 50/67

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 54/1956 Sb. § 15

§ 16 55/1956 Sb. § 5

§ 6 101/1964 Sb. § 5

§ 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Státního úřadu sociálního zabezpečení ze 14. 4. 1965 byl navrhovateli přiznán invalidní důchod podle § 36 zák. č. 55/1956 Sb. ve výši 1600 Kčs se zvýšením za dobu odbojové činnosti o 83 Kčs (takže po odpočtu zvláštní daně z důchodu ve výši 176 Kčs činí tento důchod 1424 Kčs).

V opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí navrhovatel namítal, že jsou u něho splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu ze zaměstnání ve II. pracovní kategorii.

Krajský soud v Plzni potvrdil rozhodnutí Státního úřadu sociálního zabezpečení. Vycházel ze zjištění, že navrhovatel byl zaměstnán ve II. pracovní kategorii od 2. 4. 1958 do 16. 12. 1962; potom byl uznán práce neschopným a na to přešel do invalidity. Se zřetelem k tomu dospěl krajský soud k závěru, že navrhovatel nezískal v zaměstnání II. pracovní kategorie 5 let potřebných pro uplatňování nárok (§ 13 zák. č. 55/1956 Sb.).

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl

usnesením krajského soudu porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Podle § 6 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb. se započítává jako doba zaměstnání v III. pracovní kategorii doba, po kterou měl pracovník nárok na peněžité dávky nemocenského pojištění poskytované místo mzdy, tj. doba pracovní neschopnosti, po kterou má pracovník nárok na nemocenské podle § 15 zák. č. 54/1956 Sb. ve znění předpisů tento zákon pozměňujících a doplňujících, popř. – při karanténě nařízené podle předpisů o boji proti přenosným nemocem – podle § 16 cit. zák. (jako náhradní doba se započítává i doba, po kterou je pracovníkovi dobrovolně prodloužena výplata nemocenského, a dále doba, kdy jsou pracovníkovi poskytovány pouze věcné dávky nemocenského pojištění, a kdy se nemocenské nevyplácí proto, že si pracovník přivodil pracovní neschopnost zaviněnou účastí ve rvačce nebo jako bezprostřední následek opilosti).

U zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie se pak jako doba zaměstnání ve II. pracovní kategorii započítávají náhradní doby (§ 6 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb.) tehdy, bylo-li takové zaměstnání přerušeno jen jimi (§ 5 odst. 4 zák. č. 55/1956 Sb.)^{1/} Jestliže pracovník nenastoupí po ukončení náhradní doby pobírání nemocenského do zaměstnání a přejde do důchodu, započte se náhradní doba v preferované pracovní kategorii, ze které získal nárok na nemocenské.

Navrhovatel, jak zjistil i krajský soud, byl zaměstnán ve II. pracovní kategorii od 2. 4. 1958 a pracoval za těchto podmínek do 16. 12. 1962. Pak byl neschopen práce a pobíral až do 26. 5. 1963, kdy mu byl přiznán invalidní důchod, nemocenské dávky. Z toho vyplývá, že již v době pobírání nemocenských dávek, tj. v době od 16. 12. 1962 do 26. 5. 1963, získal v zaměstnání II. pracovní kategorie potřebných pět let zaměstnání. Za tohoto stavu je třeba náhradní dobu, po kterou měl navrhovatel nárok na peněžité dávky nemocenského pojištění poskytované místo mzdy, započítat jako dobu zaměstnání ve II. pracovní kategorii.

Krajský soud, který vycházel z jiného právního názoru, porušil zákon v ustanoveních § 5 odst. 4, § 19 odst. 1 zák. č. 55/1956 Sb. ve znění zák. č. 17/1959 Sb.

1) Srov. § 7 odst. 1 písm. e), § 5 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb.